

Peter uit 'Down the road' valt op mannen en daarin verdient hij volgens experts alle steun: "Ik ben homo, ja. En u?"

Vandaag om 03:00 door Tom de Leur

BRASSCHAAT -

Het hoge woord is eruit: Peter van *Down the road* valt op mannen. Toch willen de vlinders voor mensen met down weleens alle kanten uit vliegen: Peter had niet alleen een boon voor presentator Dieter Coppens, maar ook voor reisgenote Brenda. Niet abnormaal, zegt specialist Karel De Corte. Hij raadt ouders aan om te doseren in het "bijsturen" van de gevoelens bij jongvolwassenen met down.

"Ik ben blij dat ik het heb kunnen zeggen. Ik voel me vrijer, vanbinnen." Peter Goetgebuer (33) heeft geen spijt dat hij Stijn in *Down the road* in vertrouwen nam. Toen Peter hem zei dat hij op mannen viel, antwoordde Stijn: "Ben jij homo, of wat?" Peter knikte: "Ik ben homo, ja. En u?" Waarop Stijn: "Da's goed, hé? Liefde is liefde." Peters moeder Mia (74) is niet verrast. "Eerst dacht ik wel: *oei, nu weet heel België dat Peter op mannen valt*. Peter was na de reis zelfs bang dat ik kwaad zou zijn op hem. Maar ik ben fier. Weet je wat hij zei? Je wou toch nooit een schoondochter, wel, je krijgt er geen." (*lacht*)

Presentator Dieter Coppens vindt het goed dat Peter zijn hart kon luchten: "Want hij zat er echt wel mee in de knoop. Peter is zelfs even verliefd geworden op Brenda. Ik heb gemerkt dat de grens tussen iemand graag zien en verliefdheid voor mensen met down vaak nogal vaag is." Peter geeft toe dat hij stiekem een oogje had op de presentator, iets waar Dieter Coppens niet van op de hoogte was: "Maar het is me al vaker overkomen dat deelnemers gevoelens hebben voor mij. Ik probeer daar altijd meteen duidelijk in te zijn, door te zeggen dat ik een vrouw en kinderen heb en gelukkig ben. Dat begrijpen ze dan wel."

Ook in dit derde seizoen van *Down the road* valt op dat de vlinders in de buiken van de deelnemers overuren draaien, met Jaimie als koploper: hij wordt sneller verliefd dan zijn schaduw. "Omdat hij er minder over nadenkt en het sneller zegt", zegt Gert de Graaf van de Stichting Downsyndroom. "Er zit minder rem op. Ik word ook weleens verliefd, maar daarom handel ik er nog niet naar."

Karel De Corte. FOTO: RR
Sterke voelsprietten

Volgens orthopedagoog Karel De Corte, auteur van het boek *Maak me niet down*, hebben mensen met down heel sterke voelsprietten waarmee ze emoties uit hun omgeving oppikken. “Die emoties vergroten ze uit in hun hoofd. Als Peter zegt dat hij verliefd is op Dieter, dan meent hij dat. Tegelijk heeft die verliefdheid niet dezelfde diepgang die wij eraan geven. Dieter Coppens is in het grote avontuur van *Down the road* een cruciale figuur. Mensen met down beheersen heel goed de kunst van het behagen en kunnen zich snel aan zo iemand hechten, ze hebben een bijzonder lage drempel voor sociaal contact. Tegelijk hebben mensen met down ook “openings- en sluitingstijden”: ze moeten zich kunnen afsluiten om de buitenwereld in patronen en structuren te gieten. Als twee mensen met down verliefd worden, gaan die patronen vaak botsen. Kijk naar Kevin en Lore uit het eerste seizoen: Lore vraagt Kevin om in hetzelfde bed te slapen, maar Kevin herinnert zich dat zijn mama hem ooit zei dat de jongens op kamp bij de jongens moeten slapen. Wellicht bedoelde Kevins mama niet dat haar zoon op zijn 33ste nog apart moest slapen, maar zo zit het nu eenmaal in Kevins hoofd. Hoe meer Lore aandrong, hoe groter de kortsluiting bij Kevin. Die zei op een bepaald moment: *Alle vlinders in mijn buik zijn weg*. Daarom kunnen relaties tussen mensen met down even snel afspringen als ze ontstaan zijn. Waarmee ik niet zeg dat ze niet duurzaam kunnen zijn.”

Voor ouders van kinderen met down heeft Karel De Corte één goede raad: stuur die verliefdheid of geaardheid niet te veel bij: “Als iedereen tegen Peter gaat zeggen dat hij Dieter Coppens uit zijn hoofd moet zetten, is er een kans dat Peter zich op Dieter gaat fixeren. Het is beter de zaak luchtig te houden, meegaan in het verhaal kan geen kwaad. Dat Peter ook verliefd wordt op Brenda, bewijst hoezeer mensen met down kunnen *vervloeien* met hun omgeving. Tussen alle liefdesverklaringen van de Jamies, Sophies en Brenda’s door, is het moeilijk om zelf geen aanzoek te doen. Jongen of meisje, ik wil ook een lief, denkt hij.”

Dit alles doet niets af aan zijn geaardheid: “Als Peter voelt dat hij homo is, dan is dat gevoel juist. Ik kan me voorstellen dat mensen in zijn omgeving het misschien liever anders zien: er zijn nu eenmaal minder holebi’s dan hetero’s. Maar Peter op andere gedachten brengen, is geen goed idee: je maakt hem gelukkiger door hem te steunen in zijn moeilijke zoektocht naar liefde.”